

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (I. Barbacaru)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, I. Turcan, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Galina Stratulat
Victor Burduh
Iuliana Oprea

soluționând admisibilitatea recursului declarat de către Astafiev Svetlana,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Astafiev
Svetlana împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Manevla - Com” cu privire la
rezilierea contractului și încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2018, prin care s-a
respins apelul declarat de Astafiev Svetlana și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Chișinău, sediul Rîșcani din 07 iulie 2017,

c o n s t a t ă:

La 02 noiembrie 2016, Astafiev Svetlana a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL „Manevla-Com” cu privire la rezilierea contractului nr. 3063 din data
de 09 iunie 2015, cu privire la prestarea serviciilor publice de salubritate și
încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la data de 09 iunie 2015 a încheiat
cu SRL „Manevla-Com” contractul de prestări servicii publice de salubritate pentru
persoane fizice (case individuale) nr. 3063, având ca obiect de reglementare
precolectarea, colectarea, transportarea și depozitarea deșeurilor solide menajere și a
celor voluminoase, cu excepția deșeurilor toxice, periculoase și a celor cu regim
special (art. 3 al contractului).

Astafiev Svetlana menționând prevederile art. 8, pct. 1 al contractului, a notat
că operatorul și-a asumat obligația să colecteze deșeurile o dată la două săptămâni,
conform graficului stabilit și coordonat cu autoritatea publică locală, utilizatorul în
virtutea art. 10 urma să efectueze piața serviciilor prestate la casieriile băncilor
comerciale stipulate în factura eliberată lunar în baza tarifelor aprobate și stabilite prin
contract.

La fel, a menționat că în conformitate cu art. 7 lit. e) al contractului, utilizatorul
și-a asumat obligația să scoată în zilele și orele stabilite de operator pubelele de gunoi
în fața casei, iar la rândul său operatorul s-a obligat să anunțe utilizatorul dacă din
motive obiective nu poate ajunge la timp la adresa utilizatorului și să stabilească de
comun acord o altă oră de ridicare, conform art. 11 pct. 4 al contractului.

De asemenea, prin art. 5 pct. 1 al contractului, s-a obligat operatorul să respecte
angajamentele asumate prin contractul de prestare a serviciilor publice de salubritate.

În vederea executării incontestabile a contractului încheiat, reclamanta a executat clauzele acestuia în termenii stabiliți, a expus pubelele de gunoi în fața casei la data și ora convenită, însă, în data de 15 martie 2016, operatorul nu și-a onorat obligațiile contractuale, adică nu a ridicat pubelele de gunoi și nici nu a anunțat utilizatorul despre faptul dat.

Prin urmare, în aceeași zi a adus la cunoștință operatorului despre incidentul produs, fiind asigurată că situația dată, va fi clarificată. Însă, ulterior a fost informată că reclamanta este vinovată de incidentul produs, deoarece nu a expus la timpul convenit pubelele de gunoi pentru a fi colectate.

Astafiev Svetlana a concretizat că, prin reclamația din 28 martie 2016 pârâțul a fost somat despre rezilierea contractului încheiat în data de 09 iunie 2015, din motivul neexecutării corespunzătoare a obligației asumate.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe prevederile art.512-514, 575, 747 Cod Civil și art. 5, 28, 167-168, 238-241 Cod de procedură civilă.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 07 iulie 2017, cererea de chemare în judecată depusă de Astafiev Svetlana a fost respinsă ca neîntemeiată.

Considerând neîntemeiată hotărârea primei instanțe, la de 04 august 2017, Astafiev Svetlana a depus apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2018, s-a respins apelul declarat de către Astafiev Svetlana și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 07 iulie 2017.

Pentru a hotărâ astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Astafiev Svetlana la 23 aprilie 2018 declarat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 07 iulie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 21 februarie 2018 a fost expedită recurentei la 27 martie 2018. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 Cod de procedură civilă, consideră recursul depus în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susține că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate de către Astafiev Svetlana și materialul probator

anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Astafiev Svetlana, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Astafiev Svetlana, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 Cod de procedură civilă, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în

practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat de către Astafiev Svetlana asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Astafiev Svetlana, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Astafiev Svetlana.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Galina Stratulat

Judecătorii

Victor Burduh

Iuliana Oprea